

Sygn. akt II CSK 494/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku E. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przy uczestnictwie Wspólnoty Mieszkaniowej

przy ul. D. w S.

o zasiedzenie służebności przesyłu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 stycznia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w S.

z dnia 20 listopada 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. stwierdza, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Uczestniczka postępowania - Wspólnota Mieszkaniowa złożyła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 20 listopada 2015 r., w którym oddalono apelację tej Wspólnoty, wniesioną od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 16 października 2014 r. W postanowieniu tym stwierdzono, że wnioskodawca nabył z dniem 1 lutego 2009 r. w drodze zasiedzenia prawo służebności przesyłu opisanego bliżej w tym postanowieniu.

W skardze kasacyjnej podniesiono zarzuty naruszenia prawa procesowego i prawa materialnego. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca Wspólnota wskazywała na to, że w rozpoznawanej sprawie występują dwa istotne zagadnienia prawne, a ponadto skarga jest oczywiście uzasadniona. Zagadnienia takie przedstawione zostały na s. 4-7 skargi, a na s. 7-8 przedstawiono argumenty mające świadczyć o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, treść prawnej motywacji wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a także treść odpowiedzi wnioskodawcy na skargę kasacyjną (k. 616 akt sprawy), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie - wbrew stanowisku skarżącej uczestniczki postępowania - nie występują przesłanki usprawiedliwiające przyjęcie skargi do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c. Sąd Okręgowy przekonywająco wyjaśnił, że w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia służebności nie może być rozpatrywana kwestia dotycząca tego, czy urządzenia przesyłowe spełniają warunki techniczne, także z punktu widzenia wymogów ich bezpieczeństwa (art. 5 k.c.; s. 16 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia). Jednocześnie Sąd drugiej instancji przekonywająco wyjaśnił, że nie istnieją w rozpatrywanej sprawie okoliczności mogące stanowić podstawę obalenia domniemania przewidzianego w art. 7 k.c. Nie tylko zatem określona „dokumentacja wskazująca na tytuł prawny do posadowienia urządzeń przesyłowych na gruncie” decyduje o istnieniu dobrej lub złej wiary ich obecnego posiadacza (s. 12 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia).

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz.U. z 2015 r., poz. 1892), wspólnota mieszkaniowa może nabywać prawa i zaciągać zobowiązania, pozywać i być wzywana. Tym samym może występować jako uczestnik postępowania w sprawach o zasiedzenie służebności przesyłu, jeżeli urządzenia przesyłowe umieszczone są na obszarze funkcjonowania danej wspólnoty. Status podmiotu zainteresowanego w takim postępowaniu może przysługiwać właśnie danej wspólnocie mieszkaniowej (art. 609 § 1 k.p.c.) i nie jest niezbędne wzywanie do udziału w sprawie właścicieli poszczególnych lokali.

Z przedstawionych względów Sąd najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do postanowień art. 520 § 1 k.p.c.

jw

l.n